

det kommer herved kun an paa, at den virkelige Hensigt med Retshandlen er at give en Pengeforstrækning eller en Hensigt med Pengebetaling. At Retshandlen indflædes i Former, der sigte til at skjule dette, bør ikke komme i Betragtning, men tværtimod anses for en stærpende Omstændighed ved Straffens Ansættelse. Dette er udtalt i Lovforslagets § 2, der tillige som Exempel nævner et Par af de hyppigste Forklædninger, hvori Penge- laan fremtræde, nemlig som Begeldiscontering eller som Kjøb og Salg i Forbindelse med derpaa følgende Udleining til den forrige Eier (Møbellaanene). Og paa dette Punkt maa Domstolens Skjøn over samtlige foreliggende Omstændigheder være afgørende, men her vil Erfaringen vistnok vise, at Skjønnen i de fleste Tilfælde vil være let.

Hvad angaar Straffen for de her omhandlede Lovstridigheder, bemærkes, at denne er foreslaaet bestemt til Fængsel fra 1. Maaned til 1 Aar, saaledes at Ordet „Fængsel“ her tages i den i Strfls. § 25 angivne Betydning, hvorefter det omfatter simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangetost og Fængsel paa Wand og Brød. I den tydske Lovgivning foreskrives tillige Bødestraf cumulatibet med Fængselstraffen, men skjøndt en saadan Cumulation sikkert er hensigtsmæssig ved Forbrydelser, som i udpræget Grad ere grundede i Egenlyste og Vindeslyge, turde den dog være mindre passende for en Straffelovgivning som vor, der ikke tillader Inddrivelsen af Bøder, men kun som Følge af deres Ikke-Betaling opstiller en subsidiaer Fængselsstraf. Lovforslaget har derfor ikke foreslaaet en saadan Cumulation, hvorpaa der hidtil heller ikke findes Exempel i dansk Ret, men i Stedet opstillet et temmelig høit Maximum af Fængselsstraf.

Lovforslagets § 3 indeholder en Bestemmelse, der er nødvendig eller i alt Fald hensigtsmæssig for at forhindre, at Personer, der kunne være de mest skyldige, unddrage sig Strafsansvaret ved at lade Mellemmand optræde som stiftende de ulovlige Fordringer og derefter lade sig disse tiltransportere. I og for sig er det heller ikke unaturligt, at den, der, vidende om de begaaede Mislig-

heder, erhverver Fordringen og derefter fører sig den i samme liggende ulovlige Fordel til Nytte ved enten at inddrive den eller afhænde den til Andre, underkastes Straf, selv om han ikke har havt Del i den strafbare Retshandels Stiftelse.

I Lovforslagets § 4, indeholdes Bestemmelse om de civile retlige Virkninger af de Retshandler, som ere strafbare efter Loven. At selve de Lovstridige Handler og Vedtagelser maa agtes for ugyldige, er en Selvfølge, jfr. D. L. 5—1—2. Men hensigtsmæssigt er det i alt Fald at give Regler for, hvorledes der skal forholdsvis med de Ydelser, der allerede maatte være erlagte fra den ene eller den anden Side paa den Tid, Retsagen finder Sted. Det synes da naturligt at paalægge den, der har gjort sig skyldig i det efter Loven strafbare Optrækeri, at tilbagebetale Alt, hvad han har oppebaaret, med en Strafrente, regnet fra Modtagelsen, hvilken Strafrente foreslaas ansat til den sædvanlige Forhalingsrente 5 pCt. Medkontrahenten bør da fra sin Side ogsaa tilbagegive eller erstatte det, han har modtaget, da det vel er rimeligt, at den, der har gjort sig ulovlig Fordel, fravristes samme, men der paa den anden Side ikke er nogen Grund til, at Skyldneren skal luftrere ved den begaaede Ulovlighed. I mange Tilfælde vil det opstaaede civile retlige Mellemværende naturligt ordnes gennem Kompensation, nemlig naar de gjensidige Ydelser udelukkende have bestaaet i Penge, men dette behøver ikke altid at være Tilfældet, jfr. naar Skyldneren har modtaget Varer eller andre Gjenstande for en Del af Laanesummen. I saa Fald maa enhver af Parterne tilbagegive, eller hvis det er afhændet eller forbrugt, erstatte det, han har faaet.

I § 5 foreskrives offentlig Politiretsbehandling af de heromhandlede Sager. Da Minimum af Straffen overstiger den i L. 11te Februar 1863 § 14 bestemte Grændse, for den offentlige Politirets Competence, ville disse Sager i Kjøbenhavn altsaa blive at behandle ved Kriminal- og Politiretten efter de før L. 11te Februar 1863 for offentlige Politifagers Behandling gjældende Regler.